

அகத்தியக் குள்ளன் ஆரியர் கொள்கையைப்
புகுத்தினான் சந்தமிழ் ப் பொன்னாடதனில்!
ஆதலால் "குள்ளன் அணுவும் நம் பாதே"
என்ற பழமொழி அன்று பிறந்தது!
பழைய திராவிடம் சமூகமமைக்கது;
வழுவா அரசியல் வாய்ப்பும் பெற்றது.
சந்தமிழ், இலக்கணச் சிறப்புற்றிருந்தது.
வையக வாணிகம் மாட்சிபெற்றிருந்தது.
செய்யும் தொழில்கள் சிறப்புற்றிருந்தன.
ஓவியம் தருநரும் பாவியம் புநரும்
ஆடல் பாடல் வல்லுநர் அனைவரும்
திராவிடர் தமக்குப் பெரும்புகழ் சேர்த்தனர்.
இராததொன்றில்லை திராவிட நாட்டில்.
இந்த நிலையில் வந்தான் அகத்தியன்.
சந்தனப் பொதிகையில் தமிழ்ப்பெரும் புலவரின்
மன்றினில் ஒன்றி ஒன்றி மாத் தமிழ்,
நன்று பயின்றான் குன்றாச் சுவைத் தமிழ்!
இயற்றமிழ், இசைத் தமிழ் இனிய ஆடற்றமிழ்
மூயற் சிபிற் பயின்றபின், முடிபுனை மன்னின்
நல்லா தரவநாடாவா னாகிச்
"செல்வம் முற்பிறப்பிற் செய்தநல் வினைப்பயன்"
என்று புதுக்கரடி ஒன்றை ஏவினான்.
மன்றின் புலவர் வாய்விட்டுச் சிரித்தனர்.
ஒருநாள் மன்னின் திருமணி மன்றில்
அகத்தியன் புதிதாய் ப் புகுத்திய கருத்தை
ஆய்ந்திட, மன்னன் "அகத்தியோய் அகத்தியோய்
பிறந்த உடலும் பிணைந்த உயிரும்
இறந்த பின் இல்லா தொழிந்தன
எதுபின் உயிர் உடல் எய்தும்?" என்றான்.
"ஆனமா என்றும் அழியா" தனென்று
மற்றொரு புதுக்கரடி திறெறென விட்டான்.
மலேயும் அகத்தியன் விளம்புகின்றான்:
"வந்தேநாக வீற்றிருக்கின்றாய்
ஆய்ந்து பார்ப்பின் அறிகுவை காரணம்
செல்வம் முற்பிறப்பில் செய்தநல் வினைப்பயன்
மணிமுடி பிணைபரோ மக்கள் யாரும்?
பணிவொடு வாழ்வது பார்ப்பின் புரியும்.
சிறுமமைமுற் பிறப்பில் செய்ததீ வினைப்பயன்"
என்னலும், மன்னன் புகின்னொரு நாள் இதைப்
"கல்க" என்றனன்; போயினன் அகத்தியன்.
அழல்வெரு உக்கோட்டத்துக் கப்பால் ஒருநாள்
பழித்துறகைகள் வன், பாங்கர் சபு

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:23 -

மிகுபுகழ் உடையேன் வநீந்தன நான் என்றான்.
 ஊர்க்கா வலர்கள் ஓடி மன்னன் பால்
 இன்ன துறதை தனர்த். எழுந்தனன் மன்னன்.
 பழித் துறதை கள்வன் படையும், மன்னனின்
 அழிப்புறும் படையும் அழல்வரெஃகக் கோட்டப்
 பாங்கினில் இருநாள் ஓங்குபோர் விளக்கவவே
 பழித் துறதை பிபிக்கப் பட்டான் அரசனால!
 மறவர் சீழ் அரச மன்றின் நடவில
 பழித் துறதை கட்டப் பட்ட கையுடன்
 நின்றான். மன்னன் நிகழ்த்து கின்றான்:
 "ஏன் என ஆட்சியை எதிர்த்தனை? ஏன்
 கோன் என படவலி குறந்தைத் தோ? உன்றன்
 தோள் வலி பரிதோ? சொல்லுக சொல்லுக
 ஆள்வலி பரிதோ? அறகை" என்னலும்,
 பழித் துறதை மன்னனைப் பார்த்துக் கற்றுவான்:
 "இந்நாள் உண்டு பின்னால் இலகைனும்
 வறுமனை எமக்கு! வளமனை உமக்கு?
 ஆள்வலி இல்லகை ஆயினும் நாளகை
 தோள் வலி மறவர் தோன்றுவார்! இந்நாள்
 என்னுயிர் போக்கல் எளிதாம்; உனக்கே
 இன்னுயிர் போக்குவார் உண்டா கின்றார்."
 சினத்தொடும் பழித் துறதை இவ்வாறு சபைபலும்,
 மன்னன் அவனைச் சிறையினில் வைத்தான்.
 "சிலைவமுற் பிறப்பில் சயெத்தல் வினைப்பயன்
 சிறுமமைமுற் பிறப்பில் சயெத்தீ வினைப்பயன்"
 இக்கருத்து நாட்பில் எங்கும் பரவினால
 மக்கள் எதிர்ப்பரோ மன்னன் ஆட்சியை?
 எதிர்க்க மாட்டார்; தாங்கள் எய்திய
 "சிறுமமைமுற் பிறப்பில் சயெத்தீ வினைப்பயன்
 என்று சும்மா இருப்பர் அன்றோ?
 "அகத்தியரோய் அகத்தியரோய் அனவைரிடத்தும்
 புகுத்துக உன்றன் புதிய கொள்கையை"
 என்று மன்னன் இயம்பினான். அகத்தியன்
 அன்றுதான் ஒருபடி அதிகாரம் ஏறினான்.
 இப்பிறப்பு முற்பிறப்பு பிர்வினை ஆன்மா
 ஊழ் இவையனைத்தும் உரத்த அகத்தியன்
 அரசே இன்னும் அறவையேன் கடைபாய்:
 "மண்ணவர் மண்ணில் வாழ்வார்; அதுபோல
 விண்ணவர் விண்ணில் மவேினார் என்றான்.
 அன்னவர் நம்மை அணுகுவார் என்றான்.
 இன்னல் ஒழிப்பார் என்று புளுகினான்!

57

விண்ணவர் விருப்பும் வணை மானால்
 மண்ணிடம் நான் மறைவளர்ப்பாய் என்றான்.
 மந்திரத் தாலே மகிழ்வர் வானவர்"
 என்று பலபல இயம்பிச் சென்றான்.

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:23 -

ஒருநாள்கு நுங்குநாங்கு நடப்பதென்று தீபப்பட்
டெறிந்தது! சிறுநீர் எரிந்தது! மக்கள்
தெய்வமோ தெய்வமோ தெய்வமோ என்றே
அரசனிடத்தில் அலறினார் ஓபி!
அங்கிருந்த அகத்தியன் புரட்சி
தீ ஒரு தெய்வம் சமீபமில் தெய்வம்
காற்றொரு தெய்வம் கடவுளிடத்தில் தெய்வம்
நிலம் ஒரு தெய்வம் நீ இதனை உணர்க.
தெய்வம் எனல் அழிவு! தெய்வம் அழிப்பது.
இந்திரன் தெய்வம் எதற்கும் இறவைன்.
மந்திரவளே வியாலை மகிழும் அவ்விந்திரன். மு
என்று கஹி எகினான் அகத்தியன்.
அரசமன்றின் அருந்தமிழ்ப்புலவர்
அரசன், அகத்தியன் ஆட்டும் பாவையாய்
இருத்தல் கண்டார் இரங்கினார். தீய
கருத்து நாட்டில் பரவாதல் கண்டு
கொதித்தார் உள்ளம். என் செய்க ஈட்டும்?
ஒருநாள்கு அரசனின் உறவினன் ஒருத்தி
பகைவனை அன்போடு பார்த்தாள். அவனும்
அவளமேல் மிகுந்த அன்பு கொண்டான்.
இருவரும் உயிர் ஒன்றிரண்டால் ஆனார்.
அரசன் எரிச்சல் அடையாதான். அகத்தியன்
இதனை அறிந்தான் அறவான் ஆங்கே:
"மனமுறன் மிகுதியும் மாறுதல் வேண்டாம்.
ஒருத்தியும் ஒருவனும் உள்ளம் ஒப்பினால்
மனம் எனக் கஹுதல் வாய்மையன்று!
மனம் எனல் பார்ப்பனர் மந்திரவழியே
இயலாதல் வேண்டாம் மு என்று கஹினான்.
அரசன் புறம் ஆம் ஆம் ஆம்" என்றொப்பினான்.
அகத்தியன் அரசனே ஆகி விட்டான்.
அரசனும் அகத்தியன் அபிமானானான்.
தமிழர் கலைபண்பொழுகக் கம் தகர்ந்தன.
பழந்தமிழ் நூற்கள் பற்றி எரிந்தன.
அகத்தியம் பிறந்ததே அருந்தமிழ்கத்தில்.

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166b.htm#3>. அகத்தியன் விட்ட புது
கக்ரடி